

ønsker regeringen skal gøre ved regeringskonferencen. Det er jo det eneste sted, hvor vi for alvor har en mulighed for at få afprøvet hinandens synspunkter i åbenhed, og hvor befolkningen har en mulighed for at følge med i diskussionen. Og derfor må jeg endnu en gang prøve at få hr. Ove Fich til at forholde sig til det, jeg spørger om, i stedet for at tale udenom.

Vi deltager i alle politiske diskussioner ved regeringskonferencen, men hr. Ove Fich siger, at det ikke berører de danske forbehold. Så er det, jeg siger: Hvis man arbejder helt konkret – det gør man jo – med en model ved regeringskonferencen, som hedder, at EU skal kunne bede Vestunionen om at udføre fællesaktioner og vi ikke ønsker at deltage, men ønsker at holde os uden for, så bliver vi alligevel med den model, man arbejder med ved regeringskonferencen, forpligtet til at skulle betale til dem, og vi bliver forpligtet til politisk at bakke dem op. Men så er der bare det, at vi jo reelt også er med i aktionerne, reelt skal give udtryk for at være sympatisk indstillede over for disse samt være med til at betale for dem.

Så er det, jeg spørger Socialdemokratiet: Mener Socialdemokratiet så ikke, at et af de danske forbehold er berørt? Mener Socialdemokratiet så ikke, at vi med de politiske diskussioner, der foregår ved regeringskonferencen, rører ved noget af det væsentlige, som befolkningen tog til sig, da den sagde, at den ikke vil være med i det fælles forsvarssamarbejde? Kan vi ikke få et svar på det fra hr. Ove Fich?

Formanden:

Jeg tror, at vi efter disse 21 korte bemærkninger er fremme ved fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Formelt set har EU's regeringskonference nu været i gang i cirka seks uger. Set i lyset af, at den samlede varighed af konferencen formodentlig vil overstige et år, er den således kun lige begyndt, men det er ikke desto mindre af afgørende betydning, at det danske Folketing lægger en god stil allerede fra starten.

Denne her tale skrev jeg for nogle dage siden, og jeg kan jo godt se, at dér har jeg altså gjort regning uden vært. Jeg havde troet, at vi skulle diskutere konferencens indhold, konferencens substans, og jeg vil især sige til min gode kollega hr. Ove Fich fra Socialdemokratiet, at han åbenbart har været så meget ude at rejse, at han

har fået abstinenser med hensyn til de hjemlige slagsmål om de fire forbehold og partiernes forskellige synspunkter, så vi er jo tilbage i den gamle vals igen, og nu kører det, som det plejer.

Det er så også i orden. Vi løber aldrig tør for stof, og det skal vi heller ikke gøre. Vi skylder selvfølgelig befolkningen, hver eneste gang der er en lejlighed til det, at få en diskussion om EU-forhold, om regeringskonferencen her i Folketinget.

Til hr. Steen Gades indlæg for lidt siden om, at vi skulle diskutere, hvor hyppigt vi skal have disse forespørgselsdebatter, vil jeg sige, at fra radikal side vil vi gerne sige så hyppigt som overhovedet muligt, og vi skal sørge for, at alle faser i forhandlingsforløbet bliver diskuteret fra denne talerstol i denne sal under fuld offentlighed, så der ikke er nogen, der kan beskyjde nogen for lusk.

Det er altså meget kort tid, konferencen har løbet, og det ville være mærkværdigt, hvis der var nogen som helst resultat af konferencen, der kunne tages stilling til eller diskuteres på nuværende tidspunkt. Men vi er altså interesseret i at få den åbne og offentlige diskussion, og vi er interesseret i at holde den ved lige og i at genoptage den, så snart der igen er et ønske om det.

Hvad har konferencen budt på indtil nu? Ja, både statsministeren og udenrigsministeren har jo remset en del enkeltemner op og givet en førstehåndsvurdering, og jeg vil ikke gentage de mange enkelte emner. Mange af dem har også været nævnt i den meget lange debat, vi allerede har haft, men jeg vil især gerne fremhæve følgende områder:

Vi har kunnet konstatere, at der har været en uventet, men glædelig interesse for mere åbenhed, mere gennemskuelighed og en større enkelhed i EU-samarbejdet. Det er glædeligt, for vi kunne ikke på forhånd have ventet, at den interesse var til stede fra de andre lande.

Der har været en forstærket interesse for menneskerettighedernes overholdelse, for demokratiets vilkår. Det er også glædeligt. Det er også glædeligt, at det diskuteres, at man, når medlemskredsen bliver udvidet og der kommer en ny traktat, så kan indføre sanktioner over for lande, som vedvarende og groft krænker menneskerettighederne eller stiller demokratiet urimelig dårligt. Jeg tror, det er et vigtigt signal at give til de nye medlemslande, de nye ansøgerlande, at her er noget, som vi har haft liggende i skuffen, og som vi gerne vil have lagt frem på en meget fremtrædende plads i en kommende traktat.